

Forfatter: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind

Titel: BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1870-12-17)

Citation: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind: "BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1870-12-17)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 791. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020537.pdf> (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Lensgreve C. E. Frijs til Direktør P. Vedel.
Frijsenborg, 17. December 1870.*

Kjære Vedel! . . . Endskjøndt det nok synes som om Franskmændene holde Modet oppe og ialfald nu vise deres gamle Tapperhed, forekommer det mig som om Lykken aldrig vil tilsmile dem, og Haabet om at den almindelige Cravail skulde komme dem tilhjælp synes ikke at forøges, endskjøndt hverken Russere eller Preussere undlade at vise deres Overmod, de sidste saavel i deres Fremfærd i Frankrige som i det Ugeneerte i Behandlingen af Luxemburgspørgs- maalet; det kommer vistnok til at løbe koldt ned ad Ryggen paa de fleste smaastatlige Udenrigsministre, thi hvor stort et personligt Mod man end maatte have kan man dog ikke komme videre end til at bevæge og ryste i Lænken; en saadan Tid burde gjøre En bedre i Sindet men jeg bliver det ikke, thi jeg kan ikke undlade at gotte mig magesløst over Belgiernes nuværende Ængstelighed og Frygt, da de slog saa stort om sig med de af os begaaede Feil da vi faldt i Vandet og nu kommer Faren for dem lige fra den modsatte Side af hvor de havde ventet den fra, thi man prædikede for døve Øren naar man sagde at saavel Ærgjerrigheden, Begjærligheden og den sande Angrebskraft laae hos Preussen istedet- for at de frygtede denne hos den udlevede Napoleon. — Enten kommer hele Europa under en borussisk russisk Jernlænke, eller Keiser Wilhelm bliver Hovedbefordreren af Republikanisme i Europa, naar den tænkende og fornuftige Deel af Folkene var den som havde den væsentligste Indflydelse paa Tingenes Gang, saa vilde det Sidste blive Tilfældet, s. 792 De veed at det har i mange Aar været mit stille Haab, men vi synes rigtignok at gaae for hver Dag længere fra dets Virkeliggjørelse, dog er det ikke umuligt at det endnu kan slaae om med Krigens Gang i Frankrige, idetmindste i den Grad at Beleiringen og Bombardementet af Paris opgives og at man trækker sig tilbage til Metz holdende Elsass og Lothringen besat; naar ikke salig Kong Wilhelm omgivet af sin hele Fyrsteskare havde betragtet den hele Krigslykke og hvad dermed staaer i Forbindelse som en hellig Krig imod Fordærvelse o: Democrati, og hvisaarsag Freden maatte undertegnes i selve Sodoma og Gomorrha, saa havde de selv baade lidt mindre og Troen paa tydsk Maadehold og Fredsommelighed havde man kunnet vedblive at prædike for de Udenforstaaende, nu er det ikke længer muligt og kunde et betydligere Uheld træffe de preussiske Vaaben var det dog muligt at Øinene kunde aabnes for at 1814's Kosakker ere lige med 1870's Uhlaner. Naar jeg kommer til at tænke paa Quehls Rødkridtstreger i Heydebrands Aviser kunde jeg have Lyst til at sætte Tampen igang paa Førstnævntes Ryg; naar De skriver maa De dog engang fortælle mig hvorledes Sir Charles befinder sig om han ganske troskyldig endnu henvender sig til Heydebrand om Oplysninger. — Hvis De erindrer en lille Bemærkning jeg engang tillod mig i al Fortrolighed til Dem om nogle Yttringer i en Depeche til England som vi havde brugt om Rusland, saa er jeg paa Grund af at der kom andre Ting og Samtaler imellem ikke kommet til at meddele Grunden, hvorfor jeg anmodede om at stryge denne Bemærkning, der selvfølgelig ikke er den at Bemærkningen ikke var overensstemmende med Sandheden thi Sandheden var endog udtrykt paa en meget blød og blid Maade, men det er min Overbeviisning at om de saakaldte Stormagter ere tilbøielige til at rive Øinene ud paa hinanden gjensidig, saa skal den lille Stat være uhyre forsigtig i sin Udtalelse til en Stormagt om en anden Stormagt ikke alene fordi de, der ere Fjender, et Øieblik efter kunne være Venners. 793og da i Fælledskab forene sig om at plyndre den Smaa, men ogsaa fordi disse væmmelige Storhanser ikke kunne taale at Sandheden og hermed deres Nederdrægtighed, lave Egennytte etc. aabenbares af de Smaa. Jeg kommer saa tidt til at tænke tilbage paa den mig af Dem under mit sidste Ophold laante Brevsamling ¹⁾ ved hvis Gjennemlæsning jeg fandt overordentlig stor Glæde, thi hvorvel Tilstanden ved de store Hoffer da ingenlunde var glimrende eller tiltalende efter den Skildring, saa troer jeg dog at med lidt Kjendskab til Personlighederne under den nuværende Situation at man med Sandhed tør udtale at de nu i Gjennemsnit ere baade uslere og slettere, thi for 50 Aar siden anstillede man sig dog undertiden som om man havde Respect for Ideerne, men nu er den raæste og plumpeste Næveret egentlig blevet Chic.

C. E. Frijs.

P. Vedels Privatpapirer.